

Katecheze 24/4 – Pravdy víry

1. Věřím v Boha, Otce všemohoucího - 1. víra v Boha

Církev se od nejstarších dob snažila předávat víru v krátkých a pro všechny závazných formulích, které brzy chtěla shrnout do soustavně uspořádaných výtahů, určených především čekatelům na křest. Dvě taková shrnutí mají pro nás zvláště veliký význam - *Apoštolské vyznání víry*, které je právem považováno za věrné shrnutí víry apoštolů, a *Vyznání nicejsko-cařihradské*, které je plodem prvních dvou ekumenických koncilů (v Niceji r. 325 a v Cařihradě r. 381). Vyznání víry také říkáme *Credo* podle prvního slova, jímž začíná v latině - credo = věřím. A my si jeho jednotlivé články budeme postupně rozebírat.

Věřím v jednoho Boha

V minulosti lidé věřili v mnoho různých Bohů. Ale postupně moudří lidé poznávali, že jestliže Bůh je ten, který je nejvýše dokonalý, musí nutně být jen jeden. Kdyby byli dva, už by ani jeden z nich nemohl mít všechnu dokonalost, ale jeden by musel mít něco, co jinému schází, aby je bylo možno odlišit.

Izraelskému národu se tento Bůh zjevil. Napřed praotcům - Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi, a pak celému Izraeli skrze Mojžíše, a uzavřel s ním smlouvu. Z hořícího keře sdělil Mojžíšovi své jméno – יהוה (čte se zprava JHVH jako Jahve) = **Jsem, který jsem**. Sdělit jméno znamená dát se druhým poznat, vydat se jim, dát možnost důvěrného oslovení.

Tímto jménem také sděluje, že on je **jsoucí**, tedy že on je stále, a všechno ostatní, co existuje, je tady proto, že on to stvořil.

V průběhu dějin pak Izraelitům také zjevil, že on je **LÁSKA** - že má Izraelity a všechny lidi rád, a že je **PRAVDA** - co sdělí, je pravdivé, a co slíbí, vždy dodrží.

Úkol pro mladší děti: Nakresli Mojžíše, jak mu Bůh zjevuje své jméno z hořícího keře.

Úkol pro starší děti: Napiš alespoň pět Božích vlastností.

Podepsané úkoly odevzdejte při příští nedělní mši sv. na stolek s obětními dary vzadu v kostele.